

הוֹכַן עִי כוֹכֵל עֵינן הַדִּין

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

מנחות דף ק.

סידר את הלחם והבזיכים, או הקטיר הבזיכים בזמנם או שלא בזמנם, מה הדין?

סידר הלחם בזמנו - בשבת	סידר הלחם בזמנו - בשבת	סידר הבזיכים בזמנם - בשבת
לא הוי הקטרה ³	הקטיר הבזיכים בשבת: הוי הקטרה ¹ הקטיר הבזיכים אחר שבת: לא הוי הקטרה ²	
הקטיר הבזיכים בשבת: לא הוי הקטרה הניחם לשבת הבאה: הוי הקטרה ⁵	לא הוי הקטרה ⁴	סידר הבזיכים אחר זמנם - באחד בשבת

האם כלי שרת מקדשים שלא בזמנם?

במחוסר זמן של לילה אחד	במחוסר זמן של כמה ימים	לענין להקרב
אינם מקדשים	אינם מקדשים	
מקדשים ⁶	אינם מקדשים	לענין להפסל

מנחות דף ק:

לחם שהיה מונח על השולחן מאמצע השבוע עד השבת הבאה [יותר מח' ימים] האם נפסל בלינה?

בשלא קדם וסלקו	בשקדם וסלקו בליל שבת השני	לרבא ⁷
נפסל	אינו נפסל	
אינו נפסל ⁸	אינו נפסל	למר זוטרא / לרב אשי

¹ וכשר, ואם חשב מחשבת פיגול בשעת ההקטרה - שחשב לאכול את הלחם למחר חייב משום פיגול, וכן יש בו דין טמא ונותר.

² ופסול, ואין בו פיגול נותר וטמא, כיון שלא הקטיר הבזיכים בשבת.

³ בין אם הקטירם בשבת ובין אם הקטירם אחר השבת כיון שלא עמד הלחם כמצותו על השולחן משבת לשבת, או שלא עמדו הבזיכים כמצותן משבת לשבת, אינם מתקדשים ולא הוי הקטרת הבזיכים הקטרה.

⁴ ולא יוכל להשהות את הלחם והבזיכים עד שבת הבאה כיון שהלחם כבר היה כדינו בשבת שעברה על השולחן ונתקדש - ואם יניחנו יותר משמונה ימים הוא יפסל בלינה.

⁵ דכיון שהניח לשניהם אחר השבת, הרי שלא קדשו קודם שתבוא שבת, ושפיר יכול להניחם עד שבת הבאה שאז יקטיר את הבזיכים ויהיה הלחם כשר.

⁶ והטעם, דכיון שהלילה הולך אחר היום הבא לכך הוא מקדש לקומץ, אמנם לא יכול לקדשו גם לענין להקרב, משום שאין עבודת לילה כשרה.

⁷ הנה לפי המבואר לעיל שאין כלי שרת מקדשים במחוסר זמן של כמה ימים, מובן מה שאמרה המשנה שאם סדר לחם ולבזיכים ביום ראשון יניחם על השולחן עד השבת השניה ואח"כ יקטירם. אלא שקשה שבלייל שבת השני יקדש השולחן ללחם ויפסל בלינה, כיון שהוא על השולחן יותר מח' ימים, דהא נתבאר שאין מחוסר זמן של לילה ושפיר מקדש השולחן ללחם בליל שבת.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

מנחות דף ק:

שתי הלחם או לחם הפנים, לכמה ימים הם נאפים?

לחם הפנים	שתי הלחם	לתנא קמא
תשעה - אחד עשר	שנים - שלשה	
תשעה - עשרה ¹⁰	אחד - שנים ⁹	לרשב"ג

באו עדים להעיד על ראיית מולד תשרי, באופנים דלהלן מתי יהיה ר"ה ומתי יו"כ? [תוד"ה שני].

מתי יחול יו"כ ¹¹	מתי יחול ר"ה	
ביום א'	ביום ה' לחומרא וביום ו' עיקר	באו ביום ה' אחר שעת המנחה
בשבת	רק ביום ה'	באו ביום ה' קודם שעת המנחה

בהמות או עופות, באופנים דלהלן האם אפשר לפדותן? [תוד"ה העופות].

עופות	בהמות	תמימים
אי אפשר	אי אפשר	בעלי מומין
בשקדם הקדשן למומן: אי אפשר בשקדם מומן להקדשן: אפשר ¹²	אפשר	

⁸ סברי דכין שסדרו לשלחו שלא כמצותו - דהיינו שלא בזמנו, נעשה כמי שסדרו הקוף - ואין שולחן מקדש לחם אפי' בזמנו.

⁹ ע' היטב בתוד"ה ואינו, שביארו שרשב"ג חולק בין ברישא ובין בסיפא, וס"ל שאפיית הלחם דוחה את יו"ט, וא"כ ברישא שאמר ת"ק שאינו פחות משנים - ומשום שנאפה דוקא בעיו"ט, לרשב"ג הסובר שנאפה גם ביו"ט עצמו הרי שנאכל ליום אחד, ורק אם יחול יו"ט של עצרת בשבת - שאופים מע"ש - נאכל לשנים.

¹⁰ כן מבואר במשנה, שלת"ק שאין אפיית לחם הפנים דוחה ליו"ט א"כ יתכן שיאכל ליי"א, וכשחלו ב' ימי ר"ה בימי חמישי וששי שנאפה כבר ביום רביעי הרי שאינו נאכל אלא בשבת שאחרי י"א ימים. אמנם לרשב"ג בכה"ג נאפה כדינו בים ששי אפי' שהוא יו"ט, דרק אם חל יו"כ ביום ששי מקדימים אפייתו ליום חמישי ואז נאכל לעשרה.

¹¹ כן תירצו תוס' לקושיית רש"י כיצד אמרינן שאם חל ר"ה בחמישי וששי נאכל לאחד עשר, הא כשחל ר"ה ביום ה' חל כיפור בשבת הבאה וא"א לאכול לחם הפנים עד מוצ"ש שהוא יום הי"ב [מאפייתו שהיתה בערב ר"ה שהוא יום ד']. ותירצו, דאם באו עדים אחר שעת המנחה, מה שעושים לשני ימים קודש - יום ה' לחומרא בעלמא, אבל באמיתות הוא ל' אלול, וא' תשרי יהיה רק ביום ו', וא"כ יו"כ יחול רק ביום א' ושפיר נאכל בשבת לאחד עשר. ואם באו עדים קודם המנחה, שאז באמת א' תשרי חל ביום ה' ויו"כ בשבת, מ"מ אפשר לשוב ולאפות ביום ו' שלמחרת ר"ה דהוא חול, וכשיאכל במוצאי שבת וכיפור הוא נאכל רק לעשרה.

¹² כן כתבו בתוד"ה העופות, דמה שאמרה המשנה שאין פדיון בעופות משום שלא נאמר פדיון אלא בבהמה - מיירי בשקדם הקדשן למומן, אולם אם קדם מומן להקדשן גם עופות נפדים.